

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/823/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713208235
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713208235.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martináckovej v právnej veci navrhovateľky U. Q., bytom F., F. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Y. O., advokátkou so sídlom F. W., S. XXX/X proti odporcovi F. Q., bytom F., F. XXXX/X, o zrušenie práva spoločného nájmu bytu, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03. septembra 2013, č.k. 7C/161/2013-33 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 45,41 Eur, k rukám advokátky JUDr. Y. O., do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil účastníkom právo spoločného nájmu k X-izb. družstevnému bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na 2. poschodí bytového domu č. XXXX/X . na ul. F. v F., zapísanému na LV XXXX k.ú. F. a súčasne určil, že ďalšou nájomkyňou bytu a členkou X. F. bude navrhovateľka. Odporcovi uložil povinnosť sa z bytu vysťahovať do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, bez nároku na bytovú náhradu. Ďalej uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania 343,87 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Y. O..

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníkom za trvania manželstva vzniklo právo spoločného nájmu viažuce sa k 3-izb. družstevnému bytu nachádzajúceho sa v F., na ul. F. XXXX/X, ktorý je vlastníctvom SBD F. a súčasne im vzniklo spoločné členstvo v X. F.. Po rozvoze manželstva medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu dohody o zrušení tohto práva spoločného nájmu bytu z dôvodu čoho aj po rozvoze manželstva zostali byť užívať spoločne. Ich spolužitie v predmetnom bytu je neusporiadané z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany odporcu. Medzi účastníkmi dochádza k neustálym konfliktom, pričom navrhovateľka z obavy pred agresívnym správaním odporcu bola nútená opakovane viackrát na svoju ochranu privolať políciu. Na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu pritom odporca navrhovateľke nijakým spôsobom neprispieva, čo odôvodňuje svojou zlou finančnou situáciou. Navrhovateľka je na užívanie predmetného bytu odkázaná, nakoľko nie je vlastníčkou ani nájomkyňou iného bytu, ani rod. domu. Odporca na užívanie bytu nie je odkázaný, keďže je výlučným vlastníkom rod. domu v D., ktorý zdedil po svojom otcovi a hoci sa jedná o starší rodinný dom, podľa vyjadrenia odporcu táto nehnuteľnosť je obývateľná. Prenajímateľ predmetného bytu, ku ktorému sa viaže právo spoločného nájmu účastníkov konania, vo svojom pís. stanovisku doporučil v zmysle ust. § 705 ods. 2 Obč. zák. ponechať byt v ďalšom nájme tomu z účastníkov konania, ktorý uhradza mesačné zálohové platby za užívanie bytu. Na základe uvedených skutočností a s poukazom na ust. §§ 705 ods. 2, 712a ods. 8 Obč. zák. súd prvého stupňa účastníkom zrušil právo spoločného nájmu viažuce sa k 3-izb. družstevnému bytu a súčasne určil, že ďalšou nájomkyňou bytu a členkou X. F. bude navrhovateľka. Pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu a členstve v X. F. súd prihliadal na možnosť účastníkov vyriešiť si svoju bytovú otázku iným spôsobom a tiež na správanie odporcu, ktorý ako bolo preukázané, v nadmernej

miere požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých sa voči navrhovateľke správa agresívne a nijakým spôsobom jej neprispieva na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu. Tieto skutočnosti súd zohľadnil aj pri posudzovaní nároku odporcu na bytovú náhradu a v zmysle ustanovenia § 712a ods. 8 Obč. zák. odporcu zaviazal k povinnosti sa z bytu vysťahovať do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bez nároku na bytovú náhradu. Navrhovateľka bola v konaní proti odporcovi úspešná, preto jej súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal právo na náhradu trov konania v celkovej výške 343,87 Eur, ktoré trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok z podaného návrhu 99,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v zmysle § II ods. 1 písm. a/ Vyhl. 655/2004 Z.z. za 3 úkony práv. pomoci á 60,07 Eur /prevzatie a príprava, pís. podanie návrhu, účasť práv. zást. na pojednávaní 3. 9. 2013/, režijný paušál 3x7,81 Eur a 20% DPH zo sumy 203,64 Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku o uložení povinnosti vysťahovať sa z bytu bez nároku na bytovú náhradu a proti výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď mu uložil povinnosť vysťahovať sa z bytu bez nároku na bytovú náhradu. Poprel, že by sa opakovane dopúšťal fyzického alebo psychického násillia voči svojej bývalej manželke. V konaní bolo predložené len jedno potvrdenie polície, iné dôkazy o fyzickom násillí neboli predložené ani preukázané. Rozhodnutie súdu o tom, že nemá nárok na žiadnu bytovú náhradu bolo preto predčasné a neodôvodnené, nakoľko súd nemal za preukázané, že sa dopúšťa akéhokoľvek násillia voči svojej bývalej manželke. Ďalej uviedol, že po rozvoze manželstva mu navrhovateľka prestala variť a prať, doma mu zakazujú akékoľvek jedlo, preto je nútený zaobstarávať si stravu sám. Zo svojho invalidného dôchodku 161 Eur, ktorý poberá, ledva vyžije a stačí mu iba na stravu a lieky. Po rozvoze manželstva je nútený starať sa sám o seba a preto mu nezostávajú peniaze na platenie bytu. V súčasnosti je situácia v byte napätá, navrhovateľka ho z bytu vyhadzuje, avšak on nemá kam ísť bývať. Snaží sa v súčasnosti bývalej manželke pomáhať ako vie, snaží sa nepiť a byť slušný. Pokiaľ ide o rodinný dom, ktorý vlastní, ten je v neudržiavanom stave, vyžadoval by značné investície, aby sa v ňom dalo normálne bývať. Pokiaľ ide o trovy konania žiadal, aby súd zobral do úvahy jeho finančnú a sociálnu situáciu, keď jeho jediným príjmom je čiastočný dôchodok. Tieto okolnosti sú dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý umožňuje súdu rozhodnúť, že nemusí znášať trovy konania, prípadne žiadal, aby trovy konania mohol splácať v splátkach po 10 Eur.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45,41 Eur. Poprela tvrdenia odporcu uvedené v odvolaní, že mu je odopierané jedlo v predmetnom byte, keď odporca sám bez dovolenia si berie jedlo z chladničky, ktoré mu nepatrí. Čo sa týka odporcovej sociálnej situácie, je pravdou, že tento je invalidný dôchodca, avšak svoj invalidný dôchodok míňa aj na alkoholické nápoje, a nielen na stravu a lieky, ako to on sám tvrdí v odvolaní. Ďalej uviedla, že od rozvoze manželstva odporca ničím neprispieva na domácnosť, výlučne ona udržiava v byte poriadok a financuje chod domácnosti. Situácia v byte je s odporcom napätá, čo len potvrdzuje pravdivosť jej tvrdení o nutnosti vysťahovania sa odporcu. Poukázala na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa predložila dôkazy o tom, že správanie odporcu bolo také, že musela zasahovať polícia. Odporcove tvrdenia o neudržiavanom stave jeho domu sa nezakladajú na pravde, keď na pojednávaní dňa 03.09.2013 sám pripustil, že dom je v obývatel'nom stave. Mala za to, že odporca sa odvolal len preto, aby natiahol čas, pretože sa mu vysťahovať z predmetného bytu nechce, keď zaň nemusí platiť, nemusí v ňom nič robiť, keď vidí navarené jedlo, si zoberie. Ďalej uviedla, že v konaní mala plný úspech vo veci, preto jej patrí náhrada trov konania. Odporca má vo svojom vlastníctve rodinný dom, z ktorého môže čerpať vlastnícke úžitky a tým si môže zlepšiť aj svoju finančnú situáciu. Taktiež si môže pri svojej profesii bez problémov nájsť prácu, o čo sa však neusiluje. Z týchto dôvodov neexistujú okolnosti, ktoré by umožňovali zníženie odporcovej povinnosti platiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. d), § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že účastníkom konania za trvania manželstva vzniklo právo spoločného nájmu viažuce sa k 3-izbovému družstevnému bytu,

nachádzajúceho sa v F. na ulici F. XXXX/X. Po rozvode manželstva medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu dohody o zrušení tohto práva spoločného nájmu k bytu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľka je na užívanie predmetného bytu odkázaná, nakoľko nie je vlastníčkou ani nájomkyňou iného bytu, ani rodinného domu. Odporca na užívanie bytu nie je odkázaný, keďže je vlastníkom rodinného domu v D.. Prenajímateľ predmetného bytu, ku ktorému sa viaže právo spoločného nájmu účastníkov konania, doporučil v zmysle ust. § 705 ods. 2 Obč. zákonníka ponechať byt v ďalšom nájme tomu z účastníkov, ktorý uhrádza mesačné zálohové platby za užívanie bytu. Na základe uvedených skutočností zrušil účastníkom právo spoločného nájmu k 3-izbovému družstevnému bytu a súčasne určil, že ďalšou nájomkyňou bytu a členkou SBD F. bude navrhovateľka. Pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu prihliadal na možnosť účastníkov vyriešiť si svoju bytovú otázku iným spôsobom a tiež na správanie odporcu, ktorý v nadmernej miere požíva alkoholické nápoje, pod ich vplyvom sa správa voči navrhovateľke agresívne, nijakým spôsobom neprispieva na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu. Z konania o rozvode manželstva účastníkov, vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 8P/126/2012 mal za preukázané, že príčinou rozvodu manželstva bolo nadmerné používanie alkoholických nápojov zo strany odporcu, pod vplyvom ktorých sa správal voči navrhovateľke agresívne a nielen verbálne, ale aj fyzicky ju napádal, pričom bola nútená vyhľadať aj lekárske ošetrenie. Z potvrdenia vydaného OO PZ Púchov zo dňa 19.06.2013 mal za preukázané, že aj po rozvode manželstva dochádza k nezhodám medzi účastníkmi z dôvodu nadmerného používania alkoholických nápojov zo strany odporcu, ktorý sa pod ich vplyvom správa voči navrhovateľke agresívne. Tieto skutočnosti zohľadnil aj pri posudzovaní nároku odporcu na bytovú náhradu a v zmysle ust. § 712a ods. 8 Obč. zákonníka zaviazal odporcu k povinnosti z bytu sa vysťahovať do troch dní od právoplatnosti rozsudku bez nároku na bytovú náhradu.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam odporcu uvádza nasledovné:

V danom prípade sa odporca podaným odvolaním domáha, aby odvolací súd preskúmal správnosť právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa v konaní o zrušení práva spoločného nájmu bytu, a to predovšetkým v otázke, že je povinný vypratať byt bez nároku na bytovú náhradu.

Podľa ust. § 705 ods. 2 Obč. zák., ak nadobudol právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu jeden z rozvedených manželov pred uzavretím manželstva, zanikne právo spoločného nájmu bytu rozvodom; právo užívať byt zostane tomu z manželov, ktorý nadobudol právo na nájom bytu pred uzavretím manželstva. V ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve.

Z ust. § 712a ods. 8 Obč. zákonníka pre prípady podľa § 705 ods. 1,2 druhej vety Obč. zákonníka vyplýva, že rozvedenému manželovi spravidla patrí právo na náhradný byt. Z tejto zásady určuje Občiansky zákonník dve výnimky. O prvú z nich ide v prípade existencie „dôvodov hodných osobitného zreteľa“, kedy súd môže (ale nemusí) rozhodnúť, že rozvedenému manželovi (ktorý má byt vypratať) patrí právo na bytovú náhradu (len) vo forme náhradného ubytovania alebo prístrešia. O druhú výnimku ide vtedy, ak sa rozvedený manžel (ktorý má byt vypratať) za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s nimi býva v spoločnom byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia; v takom prípade súd nemôže uplatniť svoju úvahu a zvažovať, či tomuto manželovi bytová náhrada patrí (a v akej forme) alebo nepatrí, pretože nemá inú možnosť len rozhodnúť tak, že rozvedenému manželovi, ktorý sa dopustil alebo sa dopúšťa takéhoto správania, bytová náhrada nepatrí.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že príčinou rozvodu manželstva účastníkov bolo nadmerné požívanie alkoholických nápojov zo strany odporcu, pod vplyvom ktorých sa voči navrhovateľke správal agresívne, a to nielen verbálne, ale aj fyzicky ju napádal. Navrhovateľka v konaní o rozvod manželstva predložila lekárske potvrdenie, z ktorého vyplýva, že dňa 22.03.2012 bola ošetrovaná

v zdravotníckom zariadení, nakoľko ju odporca napadol a zbil pod vplyvom alkoholu a spôsobil jej zranenia na ramene, predlaktí a na hlave. Po rozvoде manželstva spolužitie účastníkov v predmetnom byte je naďalej neusporiadané z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany odporcu, ktorý pod ich vplyvom sa voči navrhovateľke správa agresívne. Z potvrdenia vydaného OO PZ F. zo dňa 19.06.2013 vyplýva, že dňa 12.06.2013 o 22.30 hod. hliadka polície bola vyslaná na podnet navrhovateľky do spoločného bytu účastníkov, pričom privolaní policajti zistili spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil odporca tým, že na adresu navrhovateľky sa vyjadroval vulgárne, búchal po dverách, bol agresívny a hlučný, pričom zjavne bol pod vplyvom alkoholu a od svojho konania neupúšťal. Z uvedeného dôvodu bol odporca zo strany príslušníkov polície zaistený. Na základe predložených listinných dôkazov bolo teda preukázané, že odporca sa voči navrhovateľke opakovane dopúšťa násilia, ktoré okolnosti boli dôvodom pre vyslovenie záveru, že odporcovi v zmysle § 712a ods. 8 Obč. zákonníka nepatrí bytová náhrada. Na základe uvedených skutočností, keďže účastníci sa po rozvoде manželstva nedohodli na ďalšom nájme bytu, súd prvého stupňa správne postupoval, keď zrušil účastníkom právo spoločného nájmu bytu s tým, že za ďalšiu nájomkyňu a členku družstva určil navrhovateľku, ktorá uhrádza náklady spojené s užívaním bytu a je na bývanie v byte odkázaná. Rovnako správne bolo aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení povinnosti odporcovi sa z bytu vysťahovať bez zabezpečenia bytovej náhrady v zmysle § 712a ods. 8 Obč. zákonníka, keď z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že odporca sa voči navrhovateľke opakovane dopúšťal násilia. Za tohto stavu bolo odvolanie odporcu neopodstatnené. Rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania, keď odvolacie námietky odporcu poukazujúce na jeho nepriaznivú finančnú situáciu odôvodňujúcu aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nebolo možné v danej veci zohľadniť s prihliadnutím na správanie sa odporcu a okolnosti danej veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., ktoré spočívajú v odmene za právne zastupovanie. Právnej zástupkyňi navrhovateľky by patrila odmena za právne služby podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby v platnom znení za jeden úkon - písomné vyjadrenie k odvolaniu á 60,07 Eur, režijný paušál 7,81 Eur + 20% DPH z odmeny. Právna zástupkyňa navrhovateľky si však uplatnila odmenu za právne zastúpenie len vo výške 45,41 eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu á 30,30 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, DPH 20% 7,56 Eur, t.j. spolu 45,41 Eur a preto jej odvolací súd odmenu priznal v takto uplatnenej výške.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.